

Tilfelli mánaðarins

Kona með blóðmigu og meðvitundarskerðingu

Ólöf Birna Margrétardóttir¹ læknir, Guðmundur Geirsson² læknir, Margrét Agnarsdóttir³ læknir, Elfar Úlfarsson⁴ læknir

Tilfellið

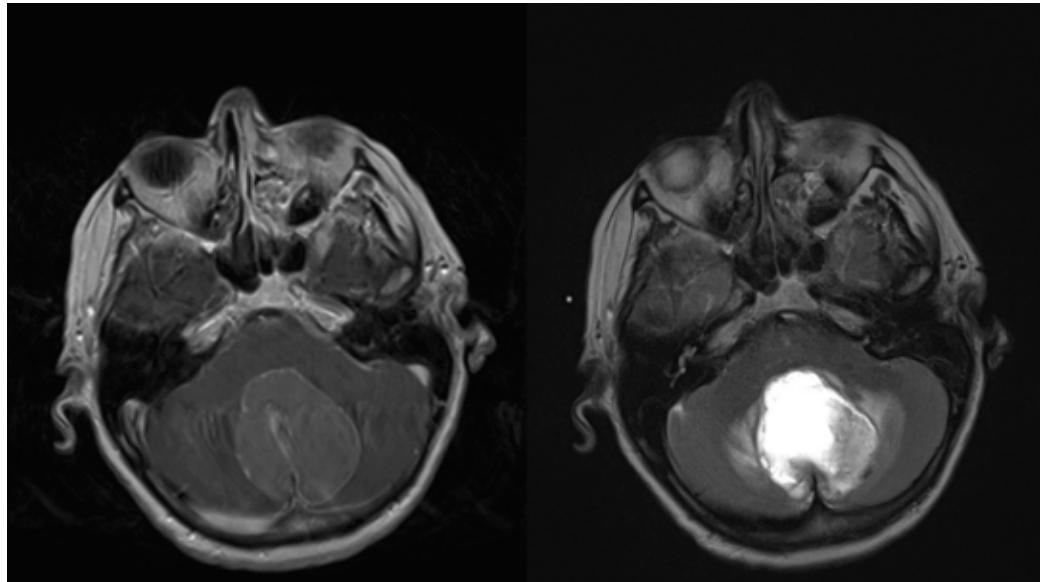
¹Slysa- og bráðadeild,
²þvagfæraskurðeild,
rannsóknastofu í
meinafræði, ³heila-
og taugaskurðeild
Landspítala.

Fyrispurnir:
Guðmundur Geirsson
gug@landspitali.is

72 ára kona leitaði á slysa- og bráðadeild vegna nokkurrára mánaða sögu um slappleika, megrun, ógleði og lystarleysi auk stórsærrar blóðmigu. Hún átti að baki um 30 pakkaár og var á lyfjum við háþrýstingi, annars hraust. Líkamsskoðun og almenn blóðrannsókn við komu ómarkverð. Þvagstrimilspróf var jákvætt fyrir blóði en þvagræktun neikvæð. Tölvusneiðmynd af kviði sýndi 6-7 sm æxli í blöðruvegg en engar eitlastækkánir.

Konan var lögð inn en daginn eftir innlögn varð hún rugluð og meðvitundarskert. Tölvusneiðmynd af höfði sýndi fyrirferð í litla heila og mjög þanin heilahólf. Gerð var bráðaaðgerð þar sem dren var lagt í heilahólf, létt á vatnsþrýstingnum og lagaðist meðvitundarástand mikið við það. Til nánari greiningar var gerð segulómskoðun af höfði (mynd 1).

Hver er greiningin?

Mynd 1. Segulómskoðunarmynd af höfði, T1 þversneiðmynd með gadolinium-skuggaefni til vinstri og T2 þversneiðmynd til hægri.

Greinin barst:
21. desember 2011,
samþykkt til birtingar:
1. júní 2012.

Höfundar tiltaka engin
hagsmunatengsl.

Svar við tilfelli mánaðarins

Við segulómskoðun á höfði sást blöðrulaga, æxlislík fyrirferð um miðbik litla heila, 5,3 sm í þvermál. Heilahólf voru víð og bjúgbreytingar sáust aðlægt heilahólfum líkt og við stífluvatnshöfuð (*obstructive hydrocephalus*). Tveimur dögum síðar var æxlið fjarlægt. Vefjagreiningin var meinvarp, helst frá totumyndandi þvagfærabekjukrabbameini (*papillary urothelial (transitional cell) carcinoma*) (mynd 2). Blöðruspeglun sýndi umfangsmikið æxli í þvagblöðru. Gerð var heflun um þvagrás og 30 g af vef send í vefjagreiningu sem sýndi hágráðu totumyndandi þvagfærabekjukrabbamein með ífarandi vexti í eiginþynnū (*lamina propria*). Í sýninu sást æxlisvöxtur aðlægt sléttvöðvakinippum, grunur um vöxt í sogæðum en engin örugg merki um ífarandi vöxt í detrusor vöðva. Tölvusneiðmynd af brjóstholi sýndi 1 sm hnút í hægra lunga, hugsanlegt meinvarp. Sjúklingur fór í geisla á höfði í 10 skipti, geislameðferð á blöðru vegna blóðmigu og í endurhæfingu. Hún útskrifaðist heim en hrakaði fljótlega. Lagðist inn á líknardeild þar sem hún lést hálfu ári eftir greiningu.

Krabbamein í þvagfærabekju er um 5% allra illkynja æxla á Íslandi, þrisvar sinnum algengara hjá körlum en konum og er þvagblaðran langalgengasti upprunastaður.¹ Totumyndandi þvagfærabekjukrabbamein er algengasta (90%) vefjagerðin á Íslandi líkt og í Bandaríkjunum og V-Evrópu. Meirihlutinn (70%) er yfirborðslægur totumyndandi vöxtur en í um 30% tilvika vex æxli í dýpri lög blöðru eða sjúkdómur er útbreiddur.^{2,3} Endurkoma yfirborðslægra æxla eftir meðferð er á bilinu 50-70% þar sem meira en 15% verða vöðvaífarandi á 5 ára tímabili. Af þeim sem hafa vöðvaífarandi æxlisvöxt við greiningu hafa 40% fjarmeinvörp innan tveggja ára

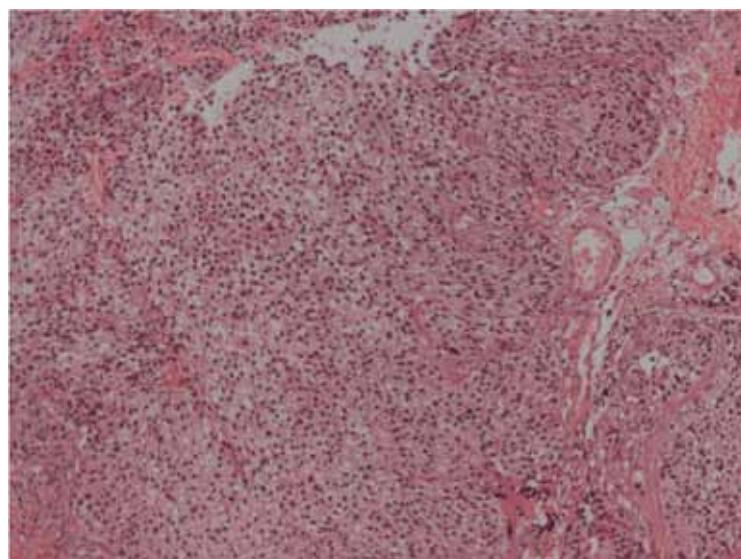
og 50% deyja innan 5 ára þrátt fyrir róttæka meðferð. Tæplega 3% reynast vera með meinvörp við greiningu.³

Meðalaldur við greiningu er 70 ár og hlutfallsleg 5 ára lifun á Íslandi er um 70%. Flest æxlin sem greinast eru totumyndandi æxli frá yfirborði slímhúðar með góðar horfur. Endurkoma krabbameinsins er tið og eftirfylgd mjög mikilvæg.¹

Umhverfisþættir eru taldir skýra flest tilfelli þvagblöðrukrabba-meina. Talið er að helmingur allra tilfella tengist reykingum^{1,2} og aukast líkurnar eftir því sem einstaklingurinn er útsettari.² Aðrir áhættupættir eru vinna með krabbameinsvaldandi efni (sérstaklega arómatísk amín, til dæmis β-naphthylamine), kolareykur, langvinnar blöðrubólgyr, meðferð með cyklofosfamíði, geisla-meðferð, sýking með *Schistosoma hematobium* og fjölskyldusaga um blöðrukrabba-mein.²

Algengasta einkennið er verkjalaus, stórsæ blóðmiga (85%) en einnig tið þvaglát, þvagtregða eða sviði við þvaglát.^{1,2} Önnur einkenni geta verið verkir í síðu vegna rennslishindrunar í þvagleðurum, bjúgur á neðri útlínum og þreifanleg fyrirferð í grindarholi. Sjúklingar greinast sjaldnar út frá einkennum sem benda til lengra gengins sjúkdóms, svo sem þyngdartapi eða kvið- og beinverkjum vegna fjarmeinvarpa. Í langflestum tilfellum er blóðmiga einnig til staðar.²

Óútskýrð, stórsæ blóðmiga hjá einstaklingi eldri en 50 ára er krabbamein í þvagvegum þar til annað sannast.² Uppvinnsla felur í sér þvagrannsókn, blöðruspeglun og myndgreiningu á efri þvagvegum (TS urografia). Aðrar myndgreiningarannsóknir geta hjálpað til við að meta útbreiðslu. Greiningin fæst með blöðruspeglun

Mynd 2. Smásjárskoðunarmynd af meinvarpinu í heilanum með breiðum þekjumyndandi æxlisfruma þar sem útlit samrýmist helst meinvarpi totumyndandi þvagfærabekjukrabbameins. (HE-litun x 100).

þar sem tekin eru sýni til vefjagreiningar.¹ Stigun byggist á skoðun og myndgreiningarrannsóknum ásamt meinafræðisvörum. Meinafræðileg stigun segir mest um horfur og er nákvæm stigun með TNM-stigunarkerfinu því mikilvæg þegar tekin er ákvörðun um meðferð.²

Meðferð og horfur fara eftir útbreiðslu sjúkdómsins.¹ Meðferðin fer eftir meinafræðiniðurstöðum þar sem tekið er tillit til vefjafræði, gráðu og hve djúpt æxlið vex.⁴ Skurðaðgerð með brotnámi æxlis er meginmeðferð við þvagvegakrabbameini. Sjúklingar sem hafa einungis krabbamein í þekjunni fara oftast í heflunaraðgerð (*trans-urethral resection of bladder tumor, TURBT*).^{1,4} Í vissum tilfellum (stig T1 og Tis) er lyfjameðferð gefin staðbundið í blöðruna. Þeir sem eru með krabbameinsvöxt í vöðvalagi gangast oftast undir brotnám á þvagblöðru ásamt aðlægum eitlum. Þvagi er þá beint aðrar leiðir með þvagveitu (*cutaneous ureteroileostomy* eða nýblaðra).⁴ Krabbameinslyfjameðferð er notuð í lengra gengnum sjúkdómi og/eða ef meinvörp eru til staðar.¹ Meinvörpin eru algengust í aðlægum eitlum og líffærum en geta sáð sér lengra, þá helst til lifrar (38%), lungna (36%), beina (27%), nýrnahettna (21%) og þarma (13%). Meinvörp í heila eru mjög sjaldgæf.⁵ Í flestum tilfellum koma heilameinvörp fram hjá sjúklingum sem hafa farið í lyfjameðferð eða blöðrubrottinum og eru með langt genginn sjúkdóm og dreifð meinvörp.⁵

Þetta tilfelli þykir einstakt þar sem sjúklingur hafði hratt vaxandi einkenni frá meinvarpi í litla heila frá blöðrukrabbaméini þar sem hvorki var hægt að sýna fram á vöxt niður í vöðvalag blöðru né æxlisvöxtur sjánlegur í aðlægum eitlum. Aðeins örfáum slíkum tilfellum hefur verið lýst áður.^{5,6} Vissulega er alltaf möguleiki á

staðbundinni undirstigun og því oftast framkvæmd endurheflun til að fá betri vefjasýni, sérstaklega ef æxlin eru mörg eða stór eða ef enginn vöðvavefur sést við smásjárskoðun.⁷ Stundum kemur endanleg T-stigun ekki fram fyrr en eftir brotnám á blöðrunni við aðgerð eða krufningu. Í þessu tilfelli var ekki talin þörf á endurheflun þar sem búið var að staðfesta meinvarp í heila og hún hefði því ekki breytt neinu um meðferð.

Heimildir

1. Jónasson JG, Tryggvadóttir L. Krabbamein á Íslandi - Upplýsingar úr Krabbameinsskrá fyrir tímabilið 1957-2006. Krabbameinsfélagið, Reykjavík 2008.
2. Kirkali Z, Chan T, Manoharan M, Algaba F, Busch C, Cheng L, et al. Bladder cancer: epidemiology, staging and grading, and diagnosis. Urology 2005; 66(6 Suppl 1): 4-34.
3. Fajkovic H, Halpern JA, Cha EK, Bahadori A, Chromecski TF, Karakiewicz PI, et al. Impact of gender on bladder cancer incidence, staging, and prognosis. World J Urol 2011; 29: 457-63.
4. Bellmunt J, Orsola A, Wiegel T, Guix M, De Santis M, Kataja V, et al. Bladder cancer: ESMO Clinical Practice Guidelines for diagnosis, treatment and follow-up. Ann Oncol 2011; 22: Suppl 6: vi45-9.
5. Davies B. Large cerebellar lesion as original manifestation of transitional cell carcinoma of the bladder. Urology 2003; 62: 749.
6. D'Souza N, Khan MJ, Robinson S, Motiwala H. A rare and unusual case of isolated cerebellar metastasis from a non-muscle invasive transitional cell carcinoma of bladder. JRSR Short Rep 2011; 2: 50.
7. Babjuk M, Oosterlinck W, Sylvester R, Kaasinen E, Böhle A, Palou J, et al. Guidelines on Non-muscle-invasive Bladder Cancer (TaT1 and CIS). European Association of Urology Guidelines. 2012.

Case of the month: Woman with hematuria and depressed mental status

Margretardottir OB¹, Geirsson G², Agnarsdottir M³, Ulfarsson E⁴

¹Emergency Department, ²Department of Urology, ³Department of Pathology,

⁴Department of Neurosurgery, Landspítali University Hospital.

Correspondence: Guðmundur Geirsson gug@landspitali.is